

Tähtikuva: CARROLL BAKER

Ajan Sävelen iskelmä:

USKA DARA

N:o 17 - 1957

Hinta 50:-

3. vuosik.

Ajan SÄVELEN

Hiekkarantojen
kuningatar

KESÄ EI VIELÄ OLE
LOPUSSA

Nimeni on ANITA

Olemme keränneet tähän pienen nipun sieviä tyttöjä, joille kaikille on yhteistä — etunimi.

Anita Ekberg on saanut kunniapaikan keskellä, ja sen hän on ansainnutkin jo yksinomaan kuuluisuutensa takia.

Vain kirjaimen ero on Ekbergillä ja Edbergillä. Anita Edberg on saavuttanut Ruotsissa suurta suosiota TV:ssä. Onpa häntä kosiskeltu Amerikkaankin, mutta tyttö on päättävästi kieltäytynyt kunniasta, ainakin toistaiseksi.

Anita O'Day on kansainvälinen laulajatar.

Anita Björk on kotimaassaan Ruotsissa paljon mainetta nauttanut näyttelijätär, mutta hänen Hollywoodin-vierailunsa ei onnistunut.

Anita Lindblom lienee viisikosta tuntemattomin, mutta ulkomuotonsa puolesta hän hyvin sopii joukkoon, ja kerrotaan, että hän laulaa kauniisti.

Edberg

Lindblom

Ekberg

O'Day

Björk

Terveisiä Amerikasta!

Usein kuulee sanottavan, että amerikkalaiset tytöt ja naiset pukeutuvat liian babymaisesti, että he harrastavat äiteliä värejä, kuten vaaleanpunaista ja violettiä, ja että he tuntevat liian suurta viehtymystä rusetteja ja rimsuja kohtaan.

Kuvamme osoittavat päinvastaista. Niissä esitellään kauniita, käyttökelpoisia pukuja meidänkin oloihimme.

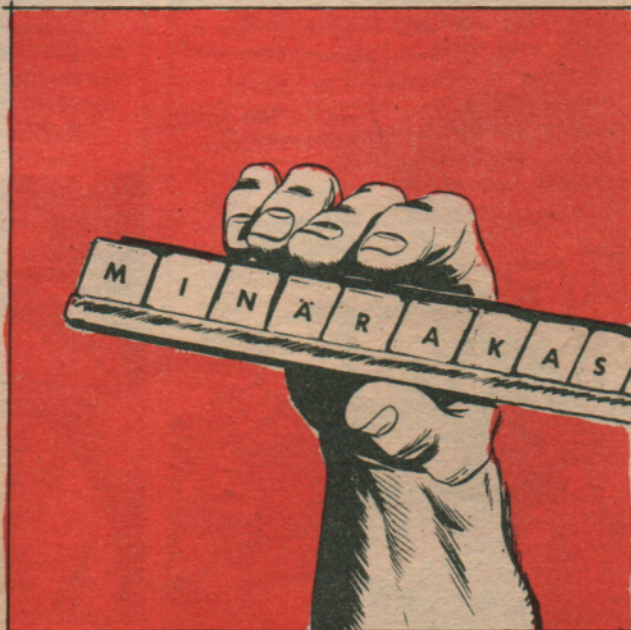
Vasemmalla on pilkkukaasta puvillavoileista ommeltu tanssipuku, jota täydentää pilkkujen värinen jakku.

Keskellä oleva hame-pusero yhdistelmä on ihanteellinen niin koulussa kuin työssäkin. Empire-linjaista olkahametta täydentää vaalea popliinipusero, edustaa ja hihankäänteitä koristavat kapeat hiussalaset.

Oikealla on hieno tanssiaisyhdistelmä: lehmuksenkukanvihreä jersey-pusero ja samanvärinen hame, johon on kirjailtu pienen pieniä kukkia. Vyö ryhdikästä ripsinauhaa.

Mary Worth

Heck Bellamy on tullut hyväksi ystäväksi Holly Hartin kanssa... Hänet on kutsuttu Hollyn luokse, ja päivällisen jälkeen he pelaavat »Aakkosia»...

Tämä on ihanaa, Heck, mutta parasta lähteä nyt tanssimään. Ajattele, jos veljesi näki meidät!

Dan on jo aika ja sitten painunut kirjastoon tutkimaan jotakin taloudellista teosta, Holly.

Eikö hän mene koskaan ulos kenenkään tytön kanssa?

Kyllä, jos tyttö aikoo ostaa häneltä loisto-auton... Hän on kai etäännytynyt kaikesta selaisesta näinä vuosina, jolloin on kasvattanut minua.

Vieläkö sinä tonttuilet ylhäällä, Dan?

Niin, hmm... mietiskelen hieman... miss Hart tuntuu olevan ihastuttava tyttö!

Niin on, Dan, ja minä olen vakavasti kiinni.

Luulen, että äiti olisi hyväksynyt hänet miniäkseen.

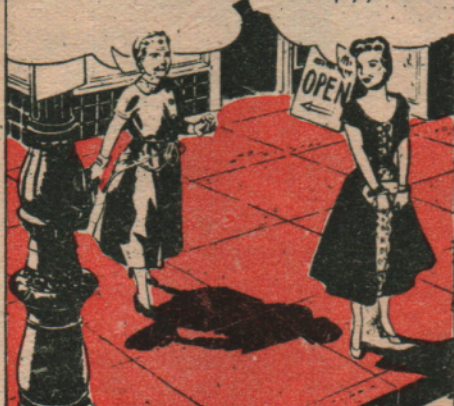
Danny, etkö voisi ajatella mennä naimisiin vain siitä syystä, että pidät jostakusta työstä?

Luultavasti en... olen kai niin vanhanaikainen... ja vanha.

Hyvää huomenta, miss Hart. Olitte varmaankin melko myöhään ulkona?

Kyllä, mrs. Worth. Toivottavasti bussimöhästy, niin että ennätkään keksiä anteeksipyyntöä!

Eräs määrätty nuorimies ei tyytynyt vain ajamaan minua kotiin samaan aikaan, kun mai-toauto ajoi paikalle, vaan hän soitti juuri, kun olin pukeutussa...

Jaaha... siinä paha, missä mainitaan!

Jatkuu seur. no:ssa.

JÄTTILÄINEN

Pääosissa:

ELIZABETH TAYLOR
ROCK HUDSON
JAMES DEAN

Jatkokertomus Warnerin samannimisen elokuvan nukaan.

— Olen iloinen tutustuessani teihin, Vashti. Jordan on kertonut teistä...

Leslie huomasi, että Vashti sai tehdä kaikkensa voidakseen hymyillä. Hän katseli koko ajan Bickiä.

— Meistä tulee varmaankin hyviä naapuruksia, jatkoi Leslie.

Pinky Snythe, vääräsäärinen, pieni mies, todellinen cowboy, saapui apuun.

— Sen uskon varmasti. Minun nimeni on Pinky Snythe, mutta täällä ei ole sieluakaan, joka nimittäisi minua muuksi kuin Pinkyksi, niin että toivon, että sinä teet samalla tavoin.

Kaikki nauroivat helpottuneina, ja keskustelu alkoi sujua luontevasti. Silloin kuului Luzin ääni yli kaiken muun:

— Tulkaa kaikki tänne, tai teen teistä hakkelusta. Nyt on barbacoan aika.

— Mitä se on? kysyi Leslie Bickiltä.

— Se on maailman parasta herkkua, rakkaani, aitoa Texas-ruokaa. Otetaan vasikan pää, nyljetään se, kiedotaan se puhtaisiin pellavalii-noihin ja paistetaan hehkuvilla hiilillä 18 tunnin ajan. Aivot ovat sanomattoman herkullisia.

Kaikki keinui Leslien silmissä, mutta ponnistaen tahtonsa äärimilleen hän meni pöydän luo. Meksikolainen palvelija nosti lautaselle vasikan otsaluun ja pisti siihen myös lusikan. Leslie seiso i aivan hiljaa lau-

tanen kädessään. Paistetun vasikanpään höyryt nousivat hänen sieraimiinsa. Hänen lautasellaan komeili korkea kasa vasikanaivoja. Leslie tuijotti kuin kivettyneenä valkeaan kasaan, tunsi maailman mustenevan silmissään — ja pyörtyi.

Seuraavana aamuna Luzin ja Bickin tullessa alas oli Leslie jo kat- tanut aamiaispöydän.

— Mitä sinä teet ylhäällä näin varhain? tiedusteli Bick.

— Laitan aamiaista, rakkaani.

Suudeltuuan nopeasti Bickiä pos- kelle kääntyi Leslie Luzin puoleen sanoen:

— Yhdestä asiasta meidän on ol- tava selvillä, Luz. Minä en halua ottaa sinun paikkaasi, mutta sinä et myöskään saa ottaa minun. En voi kulkea täällä, aivankuin olisin vie- ras mieheni talossa. Tästä lähtien minä hoidan talouden, mutta olisin iloinen, jos auttaisit minua toisinaan.

Hän huomasi, miten Luzin ilme synkkeni ja että tämä oli sanomai- sillaan jotakin, minkä vuoksi hän jatkoi nopeasti:

— Erään asian sanon teille mo- lemmille. Mitä sitten tapahtuukin, en aio tästä lähtien pyörtyä enää milloinkaan.

Bick alkoi nauraa täyttä kurkkua, mutta Leslie huomasi hänen silmissään ihailua ja kunnioitusta.

— Tiedätkö mitä, Leslie? Minä en pääse milloinkaan selville sinusta!

Siitä herkestä lähtien Leslie alkoi käyttää päivisin käytännöllisiä ja vahvoja vaatteita: puseroja, ratsastushousuja ja vahvoja saappaita. Olihan hän nyt texasilaisrouva.

Eräänä aamuna Leslien ollessa Bickin kanssa tarkastuskierröksellä karjalaumassa saapui Luz paikalle Jett Rinkin ajamalla jeepillä. Jettillä oli päässään valtavan suuri Stetson, ja hän ajoi jeepiään huolettoman tyylikkäästi.

Bick ratsasti Jettin luo.

— Pyydän sinua ottamaan vaimoni kotiin, kun lähdet täältä, Jett.

— Mutta minä en halua ajaa kotiin, vastasi Leslie hyvin päättäväisesti.

— Sinulla on täällä liian kuuma. Tee nyt, niinkuin pyydän!

Leslie laskeutui War Windsin selästä ja istuutui jeppiin Jettin viereen. Bick kumartui suutelemaan häntä. Juuri, kun heidän huulensa olivat yhtymässä, painoi Jett kaasun pohjaan, ja jeep lähti puuskuttaen matkaan.

Luz ja Bick katsoivat hämmästyneinä pikku auton jälkeen, joka salamannopeasti hävisi pölypilveen.

— Minä otan hevosen ja autan karjan ajamisessa.

Luz meni War Windsin luo, joka seiso i aivan lähellä, ja lennähti sen selkään.

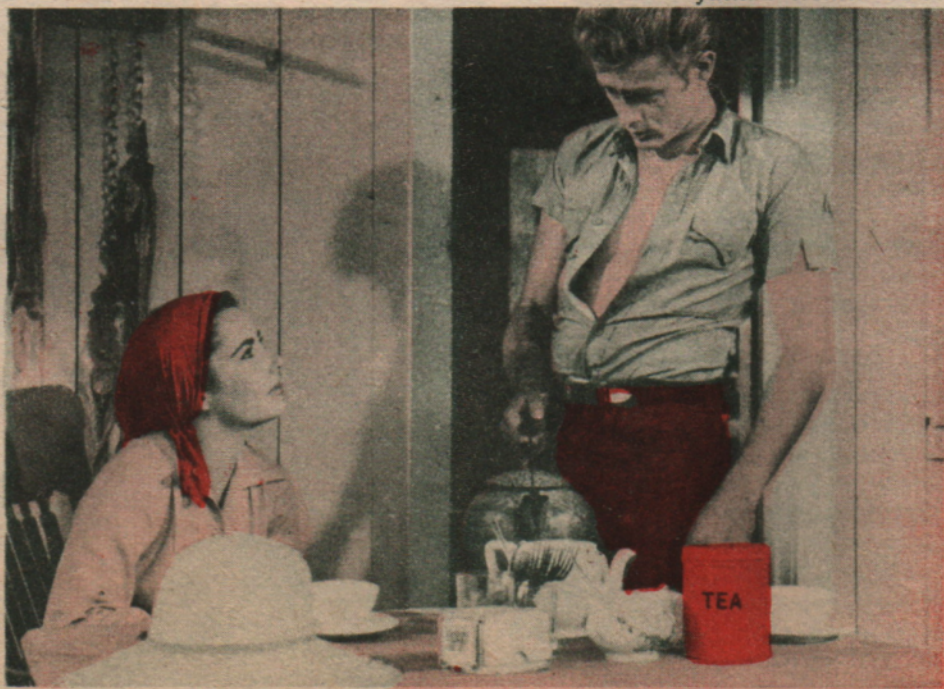
— Ota jokin toinen hevonen, Luz. Tiedäthän, ettei kukaan muu kuin

Leslie ole ratsastanut War Windsillä. Sitä on vaikea pitää kurissa.

— Minä olen ratsastanut pikkutyöstä alkaen. Älä ole levoton!

Luz tarttui ohjaksiin, asettui istumaan satulaan ja sitten... hänen naskalinterävät kannuksensa porautuivat hevosen kylkiin. War Winds nousi takajaloilleen ja puuskutti, mutta Luz kannusti sitä yhä enemmän. War Winds nousi jälleen takajaloilleen, yritti heittää Luzin selästään, mutta nainen istui kuin liimatuna satulaan. Koko hänen vastenmielisyytensä Leslietä kohtaan puhkesi nyt kukkaansa. War Winds oli Leslien hevonen — nyt se saisi maistaa kannuksista...

— — —

Leslie vilkaisi salaa nuorta poikaa, joka istui hänen rinnallaan. Tämän kasvoissa oli kummallista vihaa. Kun hän puhui Bickin kanssa, säkenöivät hänen silmänsä uhkaavasti, mutta kun hän puhui Leslien kanssa, oli hänen suurissa, sinisissä silmissään lempeä ilme. Leslie tunsi, että Jett Rink piti hänestä.

— Miksi tulitte Texasiin?

Jett katseli häntä silmiään siristellen ja puhui mutisten.

— Miksi tulitte Texasiin? Muut koettavat päästä täältä pois.

— Tämähän on mieheni koti — hänen maansa. Olenhan naimisissa Bickin kanssa, hyvä Jett.

— Kukaan ei saa niin paljon maata varastamatta.

Jettin ääni kaikui ivalliselta, katkeralta, aivankuin häneltä olisi riistetty jotakin.

— Minun mieheni ei ole varastanut maataan. Benedictin suku on osannut sen.

— He varastivat maan meksikkolaisilta, vastasi Jett kuivasti. Tosin he maksoivat siitä, mutta he eivät olleet kyllin älykkäitä. *Mutta minustakin tulee kerran rikas, minusta tulee rikas...*

Viimeisen lauseen hän mutisi niin hiljaa, että Leslie tuskin kuuli sitä. Naurahtaan Jett jatkoi:

— Mutta minä en valita. Minulla on melko hyvät oltavat nykyisin. Madame Luz pitää minusta. Ja Bick... vieläpä Bickkin. Bickkin sie-tää minua nyt. Luulisin, mutta ei tietenkään niin paljon, että antaisi minulle maakappaleen.

Jatkuu sivulla 12.

— Ettekö halua edes tietää, mikä on nimeni? kysyi tyttö kei-
mailevasti.

— Nimenne? Aivan niin. Suo-
kaa anteeksi. Minun nimeni on
Teppo Lehmus.

Hän kumarsi kevyesti ja kään-
tyi jälleen tauluun päin.

— Sen tiedän jo. Minun ni-
meni on Tuire Salmi. Eräs hyvä
ystäväni suositteli teitä. Miten
paljon haluatte taulusta?

— Haluan taulusta...?

— Niin, tehän maalaatte kuva-
ni, vai oletteko jo unohtanut sen?

— Siitä... siitä sovimme aina.

— Varmasti, mutta... Niin,
eikö ole parasta, että selvitämme
sen jutun heti? Riittääkö viisi-
kymmentä tuhatta?

— Viisikymmentätuhatta!

Vihdoin Teppo havahtui. Hän
oli ajatellut pariakymmentätuhat-
ta. Nythän hän selviäisi pahim-
mista veloistaan ja saisi vähän
käyttörahaakin.

— Onko se mielestänne liian
vähän?

— Ei... ei suinkaan. Minä...
Puoli kymmenen siis huomen-
aamulla.

— Puoli kymmenen, hymyili
tyttö, ja Teppo jäi tuijottamaan
hetkeksi oveen, joka oli sulkeu-
tunut tytön jälkeen.

Vasta, kun tyttö oli poissa,
huomasi Teppo hänet kokonaan.
Ateljee näytti yht'äkkiä kurjalta,
suorastaan likaiselta. Naarmuun-
tunut ja raapiintunut ovi nauroi
hänelle ivallisesti, mutta jäljellä
oli heikko parfyymien tuoksu, jo-
ka sai hänet selviämään huumees-
taan ja huomaamaan hänet äkkiä
vallanneen hulluuden. Hän —
köyhä maalari — oli äkkiä ja
päättömästi rakastunut tyttöön,
joka kaikesta päätellen oli tehty
kullasta. Kaiken kukkuraksi hä-
nellä ei ollut aavistustakaan sii-
tä, kuka tämä oli. Joku oli suo-
sittelut Teppoa, siinä kaikki.

Hän kohautti olkapäitään ja
meni nojatuolin luo, istuutui sii-
hen jalat suorana ja alkoi pohtia
tilannetta. Kymmenen minuutin
kuluttua oli asia selvinnyt hänel-
le. Hän oli hetkeksi menettänyt
sekä todellisuuden- että suhteelli-
suudentajunsa, mutta se ei tois-
tuisi enää. Tyttö oli vain aihe, ei
mitään muuta. Taulu valmistuisi
neljässätoista päivässä, ja sitten
tyttö häviäisi yhtä nopeasti, kuin
oli tullutkin. Ja se olikin parasta.

* * *

Viikko oli kulunut. Teppo oli
saanut pohjan valmiiksi ja pääs-
syt jo pitkälle väriyksessä. Tällä
viikolla he olivat tuskin sanoneet
toisilleen muuta kuin hyvää päi-
vää ja hyvästi. Tepon kasvot oli-
vat luotaantyöntävät ja liikku-
mattomat, mutta värit virtasivat
siveltimestä lämpiminä ja hehku-
vina. Kaikki se, mitä hän ei saa-
nut näyttää eikä sanoa, liekehti
esiin hänen siveltimestään.

Tuire nousi äkkiä ja meni hä-
neen luokseen. Hän seisoi miehen
vieressä katsellen taulua. Hänen
silmänsä tummenivat, ja niiden
pohjalle syttyi kummallinen loiste.

— Tiedättekö, että katselen
nyt ensimmäisen kerran työtän-
ne? hän kysyi. Olenko minä to-
dellakin tuo?

Teppo vilkaisi häneen sivusta,
mutta käänsi sitten nopeasti pään-
sä pois päin.

— Kyllä, hän vastasi lyhyesti.

— Mutta minähän olen kaunis,
kuiskasi hän matalasti. Kaunis.

— Ettekö sitten tiennyt sitä?

— En.

Tytön ääni oli syvä, lämmin,
matala. Hänen jokainen sanansa
huokui rehellisyyttä. Teppo laski
paletin ja siveltimet pöydälle ja
kääntyi tyttöön päin. Tämän kas-
vot olivat alastomat ja avutto-
mat. Mies huomasi äkkiä, kuka
hän oli — yksinäinen ihminen,
joka janosi hellyyttä, yhteenkuu-
luvaisuutta ja rikasta, täyttä sy-
däntä.

Hänessä oli sitä varmuutta,
mitä rikas koti oli antanut hä-
nelle, rikkaan ja ehkä myös mel-
ko hemmotellun tytön varmuutta,
mutta raha on kylmää. Se luo
ympärilleen vain petosta ja ulko-
kultaisuutta. Pieni lapsi parka,
joka epäili omaa kauneuttaankin!

Teppo tarttui hänen olkapäi-
hinsä. Tuntui aivan siltä, kuin
hän olisi pitänyt kädessään peläs-
tynyttä linnunpoikasta, pelokasta
ja turvaaetsivää.

Tyttö katsoi häntä silmiin, ja
pieni hymy värisi ujosti hänen
täyteläisillä, pehmeillä huulillaan.

— Jos aiot sanoa, että rakas-
tat minua, haluan, että myös tar-
koitat sitä, sanoi hän vakavasti.
Tahdon, että haluaisit minun asu-
van täällä luonasi ja että aina
saisin olla sinulle niin kaunis kuin
tuossa kuvassa.

Mies ei vastannut, vaan veti
vain tytön syliinsä ja suuteli hän-
tä pehmeästi ja hellästi.

Calypso johtaa

tällä hetkellä Amerikan levymark-
kinoilla. Se on voittanut rock'n'
rollinkin. Iskelmälistan ensimmäi-
senä on Harry Belafonten Bana-
na Boat Song, toisena Terry Gil-
keysonin Marianne, kolmantena
Harry Belafonten Mama look at
Baby. Vanhoista rock-miehistä
on vain »Fats» Domino pitänyt
pintansa, ja jumaloitu Elvis on
laskenut peräti kymmenennelle
tilalle.

Vast. toimittaja: Ruth Wathen. Julk.:
TAHTI-LEHDET, Lönnrotinkatu. 32. B.
Helsinki. Puh.: Tilaukset, osoitteenmuu-
tokset ym. konttoriasiat 52 659, toimi-
tus 30 573. — Ilmestyy kuukauden 1. ja
16. pnä. 1/1 v. 900:—, 1/2 v. 500:—.
Irttonumero 50:—.
Painettu Lehtipaino Oy:n offsetpainossa
Helsingissä.

JÄTTILÄINEN...

(Jatkoa sivulta 10.)

Leslie katseli häntä huvittuneena.

— Olette kummallinen, Jett, mutta minä pidän teistä.

Jett naureskeli itsekseen ja sanoi sitten epäröivästi:

— Minäkin pidän teistä. Olette kaunein tyttö, mitä olemme nähneet täällä. Luulisin, että olette sievin tyttö näillä main.

— Kiitos, Jett, se oli kauniisti sanottu. Kerron sen miehelleni.

— Ei, älkää tehkö sitä! Minä en tekisi sitä... se ei ole viisaasti tehty.

Jett otti suuren hattunsa, pyöritteli sitä hieman hermostuneena sormissaan, heitti sen päähänsä, änkytti puheensa samalla kun naureskeli itsekseen: — Ei, älkää tehdö sitä. Hän ei pitäisi siitä...

Kun Leslie tuli kotiin iltapäivällä, vallitsi talossa kauhea epäjärjestys. War Winds oli tullut

kotiin yksin, ja kun lähetettiin miehiä etsimään Luzia, löysivät he hänet tiedottomana ja vaikeasti loukkaantuneena. Tohtori Walker teki kaikkensa, mutta turhaan. Luz Benedict oli kuollut ennen päivän päättymistä.

Ulko-oven sisäpuolella makasivat meksikkolaiset palvelijat polvillaan rukouksia mutisten. Leslie koetti kaikin tavoin lohduttaa Bickiä, joka oli epätoivoissaan vajonnut sohvalle. Kuolema oli vierailut Reatalla. Jett Rink suri yksikseen. Hän piteli suurta hattua kädessään. Luz Benedict oli kuollut. Jett Rinkin ainoa ystävä oli kuollut.

Luzin hautajaisista tuli todella upeat. Suuri talo oli täynnä vieraita. Bick läpikävi asianajajiensa kanssa Luzin testamentin. Luz oli jättänyt jotakin miltei jokaiselle Reatalla.

Hänen erikoissuosikkinsa, Jett Rink, oli saanut kappaleen maata suuren tilan kivikkoisimmasta kohdasta. Maa ei ollut paljon ar-

voinen — noin kuusisataa dollaria. Bick sopi asianajajiensa kanssa siitä, että kaikkein käytännöllisintä olisi antaa Jettille sen arvo kaksinkertaisena rahassa, jolloin hänestä pääsisi vihdoin eroon.

Mutta Jett kieltäytyi myymästä maa-alueitaan. Hän istui nahkanojatuolissa suurten herrojen ympäröimänä heilutellen lassoaan hitaasti, ja hän kieltäytyi itsepin-taisesti myymästä »Pikku Reataa», miksi oli ristinyt paik-kansa.

— Madame Luz sanoi kerran, ettei ole olemassa mitään arvokkaampaa kuin maa. Minä luotan häneen.

Bick tunsikin, miten pidätetty rai-vo härkäpäistä renkiä kohtaan kiehui hänen sisässään, mutta hän hillitsi itsensä ja vastasi:

— Mutta 1.200 dollaria on paljon rahaa, Jett!

— Tiedän sen, mutta »Pikku Reatasta» tulee vielä paljon arvokkaampi.

Jatkuu seur. no:ssa.

MARJA & KALE

Olin riidellyt Kalen kanssa ja kaduin kamalasti, mutta en kuitenkaan viitsinyt soittaa hänelle. Olinhan ollut oikeassa...

Vihdoin keksin hyvän aatteen. Otin kiinni Terrikoiramme ja tekstasin sievän kirjelippusen, jonka kiinnitin Terrin kaulahihnaan. »Hyvä Ystävä! Pidän Sinusta, vaikka oletkin oikea tyhmeliini. Vastaa samalla tavalla, jos pidät minusta. Marja.»

Katsoin sitten Terriä silmiin ja toistin nimen Kale monta kertaa hypnoottisen läpitunkevalla äänellä, ja ajatelkaahan, että Terri lähti heti laukkaamaan siihen suuntaan, missä Kale asuu!

Puolen tunnin kuluttua se palasi kieltään lipoen, joten huomasin, että sille oli tarjottu jotakin hyvää. Silloin Kale varmaankin oli sovinnollisella tuulella. Irroitin paperinpalasen Terrin kaulanauhasta ja luin:

»Minä rakastan Sinua, Marja! Oi, Sinä unelmieni sankaritar, onko sydämesi vihdoin heltynyt? Olen jo kauan sitten pelännyt, että kuvani on sielustasi häipynyt. Ah, miten olenkaan odottanut tätä hetkeä! Salli sydäntemme lähestyä toisiaan tämän suurenmoisen koiran välityksellä! Ikuisesti Sinun!»

Luin hienosti tekstatut rivit hieman nolona. Ei ollut lainkaan Kalen tapaista olla noin lyyrillinen, mutta koska hän oli kirjoittanut noin, täytyi kai minunkin yrittää parastani. Pääasia oli, että meistä tulisi jälleen ystäviä. Pitkän miettimisen tuloksena sain ai-

kaan seuraavan: »Sinä, unelmieni prinssi, jonka kuvaa kannan sydämessäni! En enää koskaan emmi, vaan Sua aina lemmin! Marja.»

Sitten lähetin Terrin jälleen matkaan, ja neljännes-tunnin kuluttua se palasi tuoden vastauksen:

»Oi, Marja, unelmieni nainen. Rakkauteni on suurempi kuin mainen. Ilalla kai tapaam Sinut, otathan Sä vastaan minut? Kuuma sylini Sua vuottaa, kaikessa voit minuun luottaa. Ikuisesti Sinun.»

Hieman mietteissäni raapustin kokoon muutaman rivin, että voisimme tavata näköalavuorella kello kahdeksan, ja Terri lähti taas viemään kirjettä.

Määräaikaan menin kohtauspaikalle, mutta perille päästyäni huomasin harmikseni, että lihakaupan Osku oli valloittanut penkin. Hänellä oli päällään hassun näköinen ruudullinen takki, ja tukkaansa hän oli sivellyt ainakin kilon hiusrasvaa, niin että tuoksui monen metrin päähän. Kun seisahduin epäröivästi jonkin metrin päähän odottamaan Kalea, joka ei ollut vielä saapunut, hyp-päsi Osku ylös ja tuli luokseni.

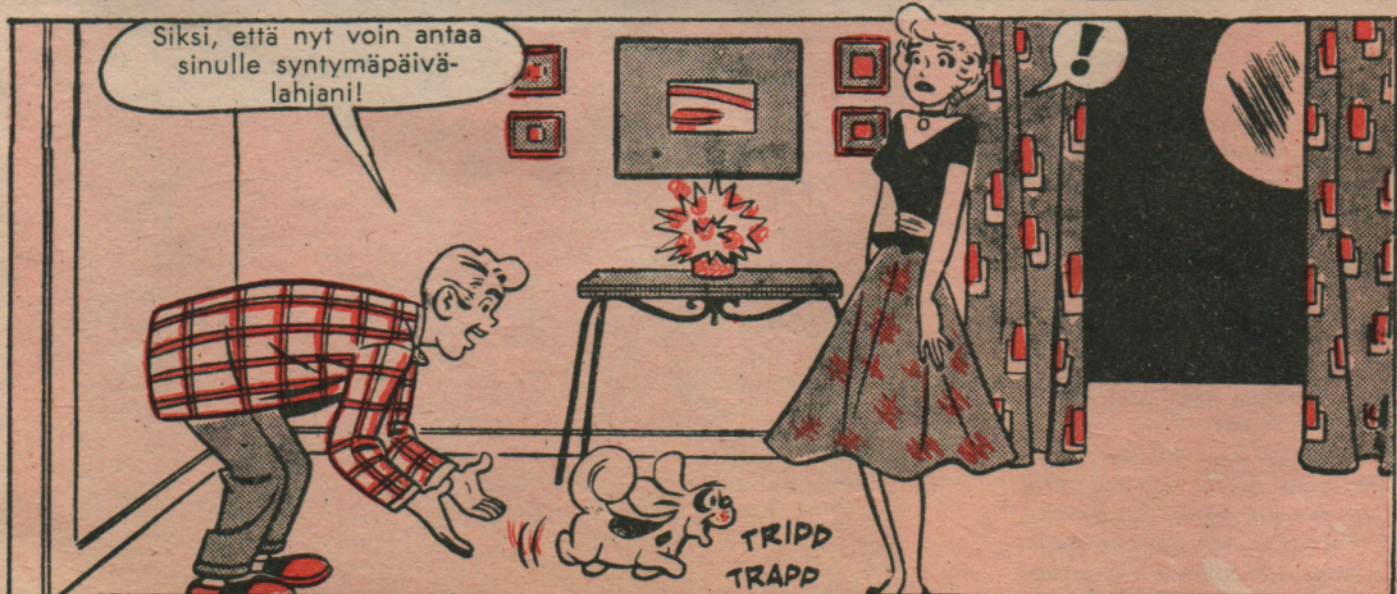
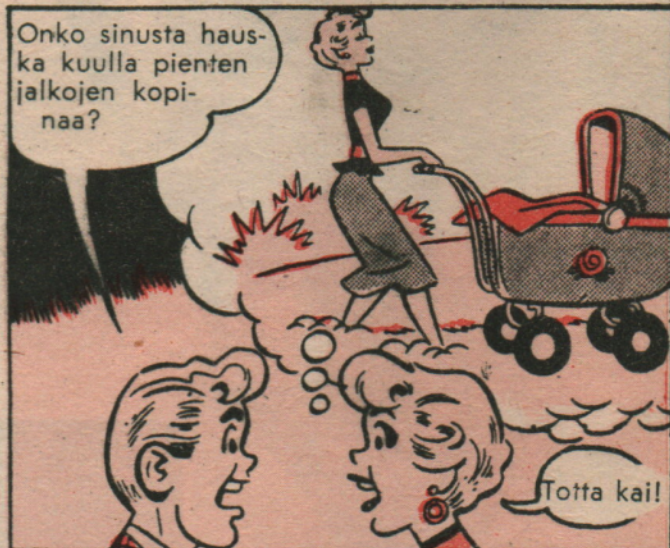
— Sydämeni valittu, miten hieno keksintö käyttää tuota koiraa, naureskeli hän. En mä oo tien-nytkään, että sä oot pih-kassa minuun!

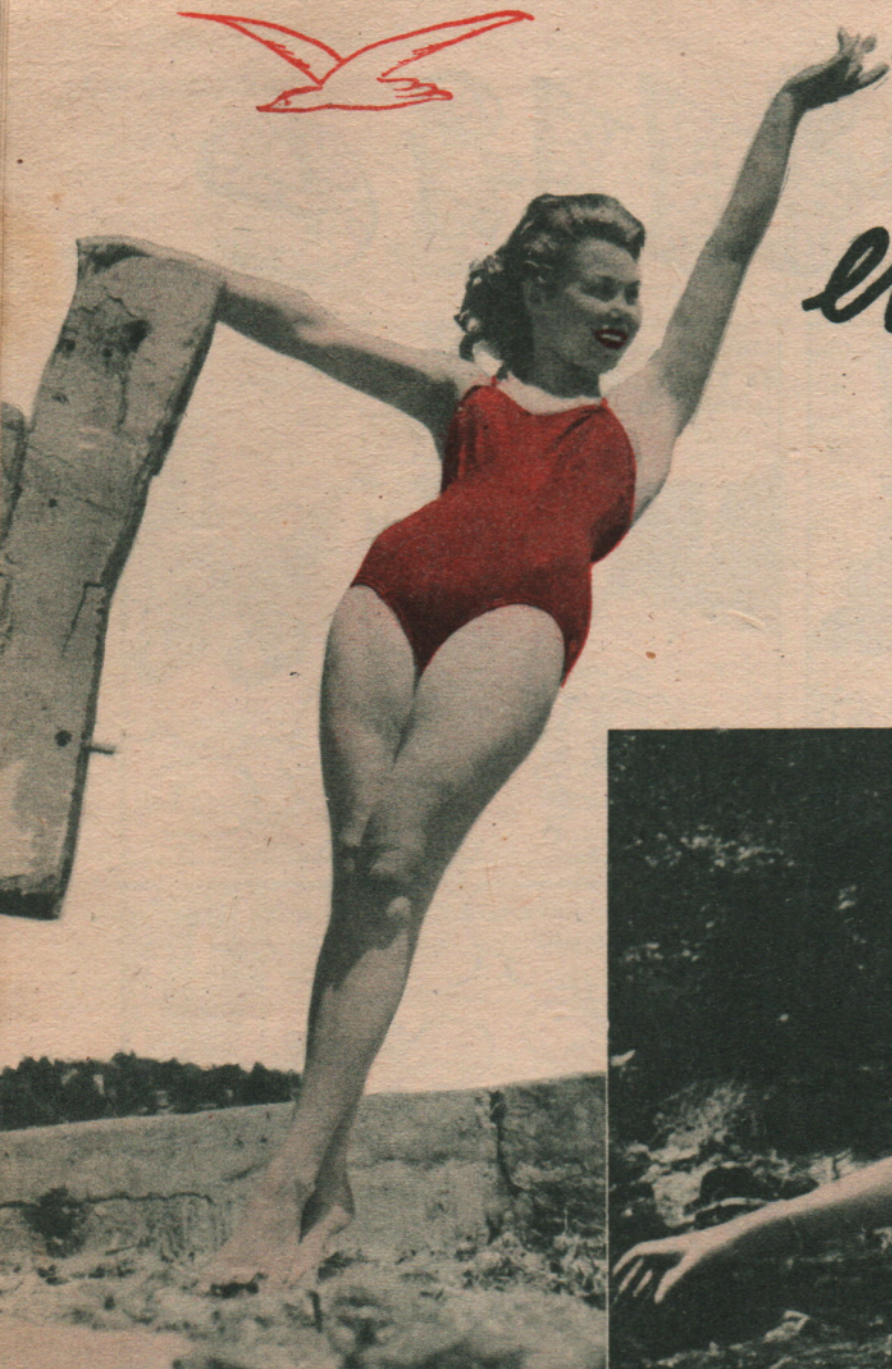
Tuo rakkipahus olikin vienyt kaikki kirjeeni liha-kauppaan!

millie

ei ole vielä

Vaikka koulu juuri on alkamassa ja laiskat lomapäivät ovat auttamattomasti takanapäin, emme halua luopua kesän riemuista vielä pitkään aikaan. Uimassa voimme käydä vielä... hauskat puolukka- ja sieniretket ovat edessäpäin. Iloisen tuulahduksen kesän huolettomilta päiviltä tuovat nämä herttaiset ranskalaiset elokuvanäyttelijättäret, joista ehkä joskus kuulemme enemmänkin...

NADINE FALLIER

on Ranskan kaikkein kysytyimpiä tähtiä. Hän on esiintynyt mm. Eddie Constantinen kanssa elokuvassa »Folies Bergere» sekä hauskassa, Villiä Länttä parodioivassa kuvassa »Fernand Cowboy».

ALTA RIBA

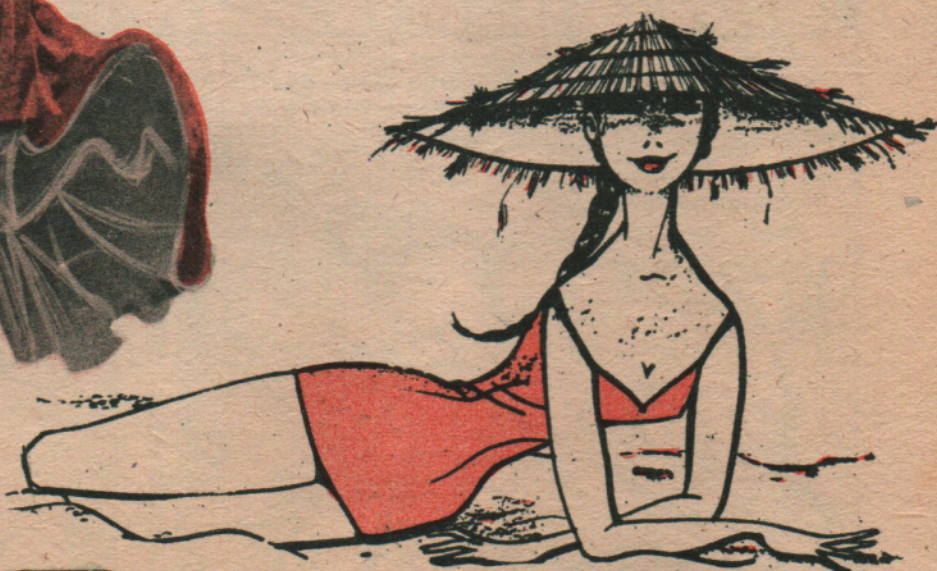
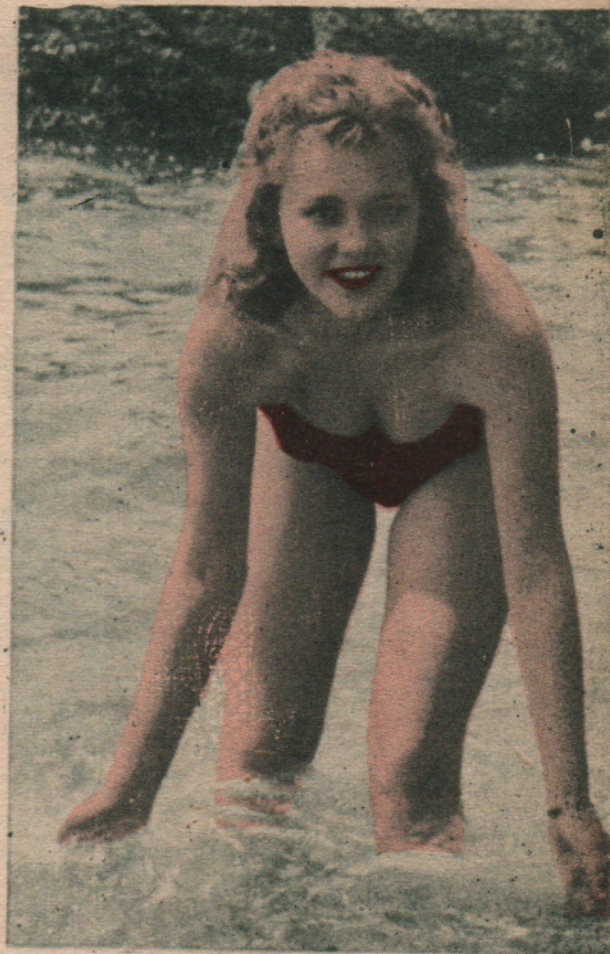
— nimi ei kuulosta kovinkaan ranskalaiselta, mutta tytön vanhemmat ovatkin espanjalaisia, ja hänen temperamenttinsa kuuluu olevan espanjalaisen tulinen, mutta hän osaa hillitä itsensä, sillä hän on sängen hyvin kasvatettu tyttö. Viimeksi hän on esiintynyt elokuvassa »Pardonnez nos offenses», missä Marina Vladylla oli pääosa.

SÄ Lopussa

ISABELLE COREY

on saanut pienen osan elokuvassa »Jumala loi naisen», jonka pääosa on Birgitte Bardot'lla. Kerrotaan, että Isabelle Coreyn, joka on kotoisin Strassbourgista, oli sangen vaikea saada vanhempiensa suostumus »syntiselle elokuva-alalle» päästäkseen. Kun he näkivät kuvan, jossa Isabelle asteli liehuvin hameenhelmoin, matkustivat he Pariisiin hakeakseen tytön kotiin, mutta Isabelle ei taipunut, ja niin oli vanhempien vihdoinkin suostuttava.

Rakkaani piteli minua syleilyssään ja suuteli minua . . . mutta minä en ollut onnellinen! Se oli jäähyväis-suudelma, ja pian hän jättäisi minut moneksi pitkäksi viikoksi. Ken episkeli meriupseeriksi, ja ennenkuin hän saisi arvomerkinsä, täytyisi hänen tehdä tuo pitkä merimatka. Niin minulla oli

Rakkaus PUNTARISSA

Tunnin kuluttua lähdemme, mutta sinun ei tarvitse olla levoton, Mona, en milloinkaan suutele ketään toista tyttöä!

Oh, Ken! Älä unohda milloinkaan, miten suuresti minä rakastan sinua!

Mutta sinä olet aina ollut tyttöjen piirittämä ja saat uusia tuttavuuksia vieraissa satamissa. Pelkään niin menettäväni sinut jollekulle toiselle.

Sellaista ei tapahdu milloinkaan, rakkaani!

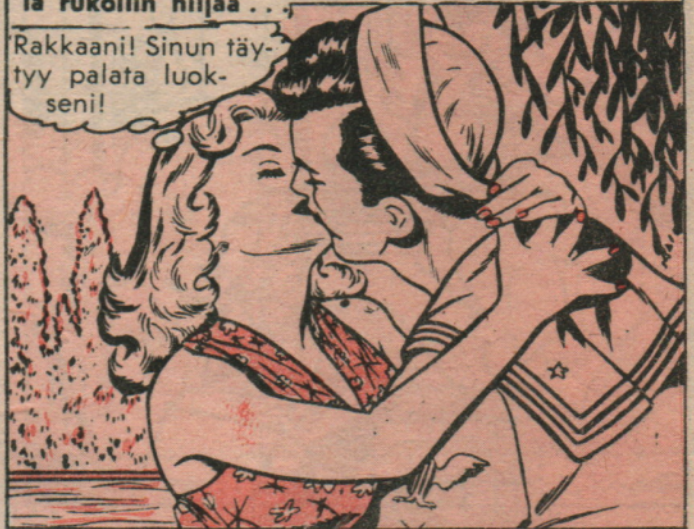

Minä en välitä muista tytöistä, Mona! Sinä olet minulle ainoa — miten voisin tuntea mielenkiintoa ketään toista kohtaan! Anna minulle nyt jäähyväissuukko — tämä on viimeinen suudelma pitkään aikaan!

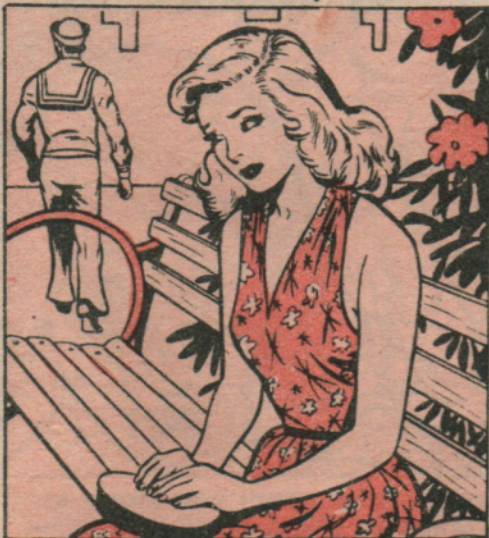

Mutta sydämeni epäili. Hän oli niin ihmeellinen, ja hän lankeaisi varmasti jonkun toisen pauloihin. Minä puristin häntä lujasti rintaani vasten ja rukoilin hiljaa...

Rakkaani! Sinun täytyy palata luokseni!

Sitten hän meni nopeasti tiehensä kääntymättä katsomaan taakseen. Olimme päättäneet, että niin olisi helpointa — mutta minä istuin penkillä katsellen hänen jälkeensä!

Minun täytyy luottaa häneen!

Kunpa edes olisimme olleet kihloissa — mutta hän haluaa suorittaa ensiksi tutkintonsa!

Äitini ei ollut kovinkaan rohkaiseva...

Tutkinto! Sanonpa sinulle, että jos mies todellakin on rakastunut tyttöön, ei hän jätä tätä puhumatta tulevaisuudesta. Mutta Ken ei varmastikaan halua sitoa itseään.

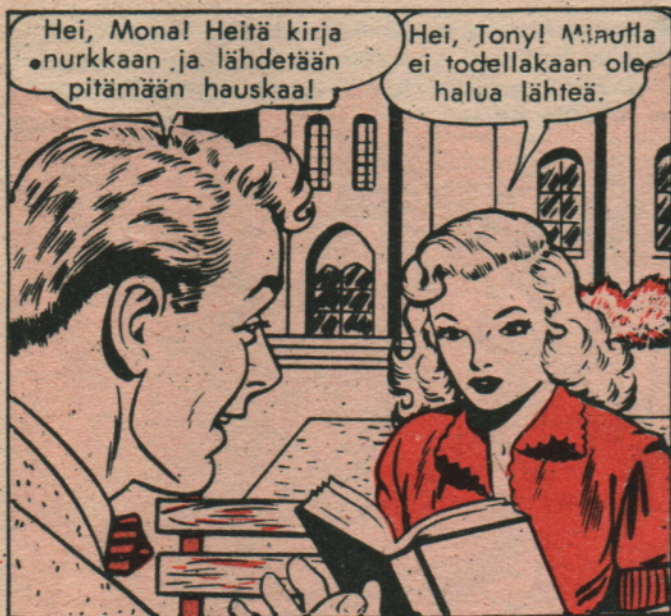
Minä rakastan häntä, sanoitpa sitten mitä tahansa, äiti! Me rakastamme toisiamme!

Toivottavasti olet oikeassa, mutta sinun täytyy käsittää, että hän voi unohtaa sinut nähdessään suurta maailmaa!

Jos hän on sitä laastua, on tietenkin parasta, että huomaa sen ajoissa, mutta aion luottaa häneen niin kauan, kuin minulla on syytä siihen.

Hei, Mona! Heitä kirja nurkkaan ja lähdetään pitämään hauskaa!

Hei, Tony! Minulla ei todellakaan ole halua lähteä.

Ajatteletko sinä jatkuvasti vain Keniä? Synti ja häpeä, että niin suloinen tyttö joutuu vain odottamaan. Ken pitää kyllä hauskaa omalla tahollaan. Sen voit uskoa.

Päästä!

Luuletko, että hän palaa luoksesi, Mona? Ehkä, mutta hän ei enää ole sama poika kuin lähtiessään.

Uskon kyllä. Minä rakastan häntä!

Älä usko hänen jokaisesta sanaansa!

Saadaan nähdä! Anna-han kuulua itsestäsi, kun olet muuttanut mieltä!

Älä välitä minusta — minä selviän kyllä!

Oli vaikea nähdä kaikkia rakastuneita pareja, jotka kuljeskelivat yhdessä! Tuntui siltä, kuin minä olisin ollut aivan yksin, kun rakastettuni oli niin kaukana, ja tunsin oloni melko synkeäksi...

Oh, Ken! Sinun täytyy palata! Lupaustesi täytyy olla totta. Muuten en kestä!

Mutta viime aikoina en ollut saanut niin monta kirjettä Keniltä... viimeksi saamastani oli kulunut jo kaksi viikkoa...

Onko kirjeitä äiti?

Ei ainakaan Keniltä, jos tarkoitat sitä.

Tuskin uskoin silmiäni, kun unelmani yht'äkkiä toteutui...

Syöksyin suoraan hänen syliinsä, ja sydämeni oli kukkuroillaan onnea...

Suo anteeksi, että olen ollut niin laiska kirjoittamaan, mutta minulla on nyt suuria uutisia. Olen löytänyt kau niin pienen huoneiston aivan laivastoaseman vierestä. Se on todellinen toiveuni nuorelle meriupseerille, joka haluaa mennä naimisiin. Haluatko sinä?

Oh, KYLLÄ!

Minä tiesin sen, lapset! Kun ihminen on oikein rakastunut, väistyvät kaikki esteet hänen tieltään.

HIEKKARANTOJEN

Satakuntalaiset ovat pitäneet jo vuosikausia oikeytensa valita kesäisin Suomen hiekkarantojen kaunotarjoukosta kauneimman.

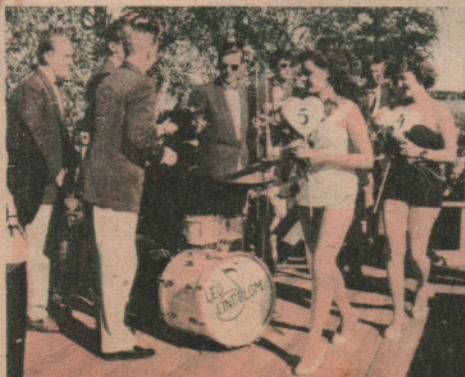
Tänä kesänä kaunotarjuhlat pidettiin Porin lähellä Ulvilassa, jonne oli kerääntynyt tuhatlukuinen yleisö määrän seuramaan eri puolilta Suomea saapuneiden »missi-ehdokkaiden» vaalia. Ilmojen haltijan annettua kauneimman mahdollisen sään viritti se neitosekin päivänpaisteen lailla viehkeimmilleen. Kilpailijoiden tason todettiin entisestään nousseen, ja useimmat osanottajista edustivat vaaleata pohjoismaista kaunotar-tyyppiä. Ainoastaan pari tummaa neitosta erottautui joukosta, toinen jopa niin edukseen, että sai tuomareiden äänestyksen jälkeen eniten pisteitä, ja hänet kruunattiinkin vuoden 1957 Hiekkarantojen Kuningattareksi. Tämä 17-vuotias

Irmeli Helander, Lohjalla leninkialalla työskentelevä reipas tyttö, harrastaa uintia ja muuta urheilua.

Vasemmalla: Hiekkarantojen Kuningatar v. 1957, lohjalainen Irmeli Helander.

Keskellä ylhäällä: 3 kauneinta: Seija Pilpola, Irmeli Helander ja Kaisu Iso-Hella.

Alla: Kaunottaret tulevat tervehtimään orkesteria.

KUNINGATAR

Toiseksi tässä kireässä kilpailussa sijoittautui helsinkiläinen 18-vuotias Seija Pilpola, Stockmannilla työskentelevä pitkä, vaalea neito, joka harrastaa piirustusta ja maalausta. Pohjanmaan jubannustytöksi valittu 19-vuotias Kaisu Iso-Hella sijoittautui kolmanneksi. Hänen toimensa on Seinäjoella muotiliikkeen myyntimannekiinina.

Reportterimme onnitellessa voittajia ja haastatellessa kilpailijoita kävi ilmi kaikkien neitosten olevan myöskin lehtemme innokkaita lukijattaria.

Kaunottaret esitteli yleisölle radiotoimittaja Niilo Tarvajärvi, ja helsinkiläisten tuttu Leo Lindblom soitti orkestereineen itsensä tilaisuuden satakuntalais-yleisön suosion. Varsinkin orkesterin esittämät latinalais-amerikkalaiset rytmit otti yleisö innokkaasti vastaan.

Perinteitään noudattaen vei Porin Tarmo kunnialla läpi tämän kesäisen juhlatapauksen. — L—o.

Kireän kilpailun toinen: Seija Pilpola.

Kilpailijattaria arkipukuisina.

SIRKUSTYTÖ

Sirkus Markon asiat ovat huonosti. Sillä ei ole minkäänlaista vetonaulaa, ja Pipo vastustaa ehdottomasti sitä, että Marie-Christine esiintyisi trapetsilla...

Sirkuksen valot on sammutettu, mutta kukaan ei saa unta...

Marko ajattelee loukkaavia sanoja, jotka on lausunut ystävilleen...

Pipo ajattelee Miarkaa, joka on uhrannut kaikkensa Marie-Christinen hyväksi.

Mutta hän ajattelee myös omaa elämäntehtäväänsä suojella Marie-Christinea onnettomuuksilta...

Marie-Christinekään ei saa unta...

Hän uneksii täysistä katsojamoista, mikä ratkaisisi kaikki pulmat.

Seuraavana päivänä menee Pipo Markon luo...

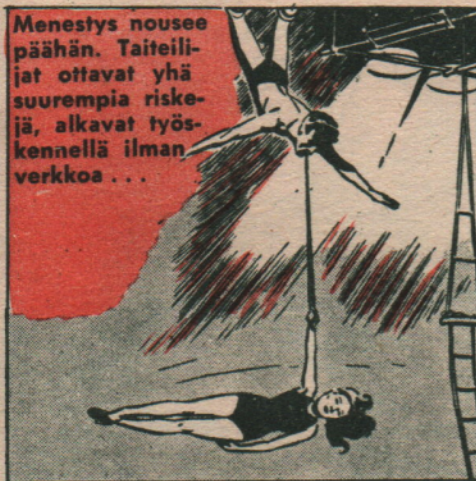

Jos tarkoitat sitä, mitä sanoit eilen, ei paikkaani ole täällä.

Älä ajattele sitä. Muutamme toiselle paikkakunnalle.

En aavistanutkaan, että ajattelisit noin kypsyneesti... olet antanut minulle opetuksen...

Suo anteeksi, että olin tyhmä ja itsekäs!

Marko. Kirjoitetaan ohjelmaan, että maailman nuorimmat trapetsitaiteilijat esiintyvät sirkukseksamme!

Huonot ajat tuntuvat olevan takanapäin. Yleisö tungeksii Sirkus Markon ovelle...

Tulkaa sisään katsomaan maailman nuorinta trapetsitaiteilijarta! Olette kaikki lukeneet hänen uhkarohkeista hypyistään Pariisissa.

Katsomot ovat aina loppuunmyytyt.

Kiitoksia, Pipa ja Marie-Christine.

Minä kaadan hie-man kylmää vettä niitten niskaan.

Suokaa anteeksi, mutta aamulla tuli pikakirje Miarkalle.

Miarka tuntee velkojansa käsialan ja kalpenee...

Äh, Miarka, pian voimme maksaa velkamme Flammantille.

Huomasitteko, että hän antoi kirjeen juuri silloin, kun oli kaikkein vaikeinta saada se?

Pipo on rai-voissaan...

Olen varma siitä, että hän ilmoittaa Flamantille, missä olemme, Marko. Mikset anna hänelle potkuja?

Todista juttu, niin erotan hänet heti, mutta pelkkä epäily ei riitä.

Sillävälin antaa Max kirjeen pojalle...

Juoksuta tämä postiin, poika!

Popi näkee tapauksen.

Hei, tule hie-
man tänne!

Flamant... Miarkan
velkoja.

Onko sinulla
mitään sitä
vastaan, että
luen sinulle
ääneen erään
kirjeen?

Popi
menee suo-
raan Maxin
luo...

Herra Flamant! En aio
jää enää pitkäksi ai-
kaa Sirkus Markoon...
mutta jäähyväisiäni
ne eivät unohda
koskaan!

Mitä pahus-
ta! Sehän
on...

Aivan niin! Kirje, jon-
ka kirjoitit todelliselle
työnanta-
jällesi.

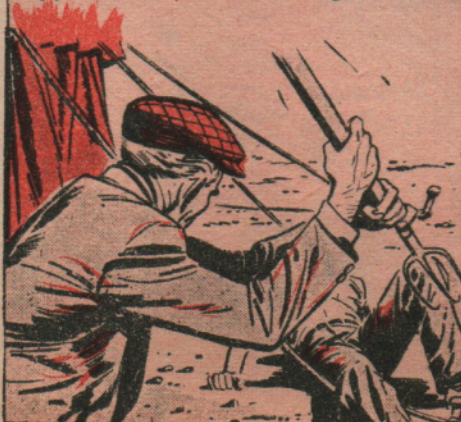

Kirje tänne...
tai!

Ei, ennenkuin Marko
on luenut
sen.

Popi kompastuu teltan köyteen. Max
sieppaa käteensä heinähangon...

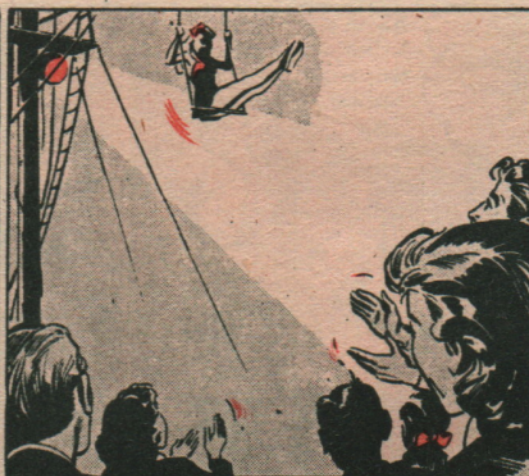
ja iskee. Sen jälkeen hän sieppaa kir-
jeen käteensä.

Sainpas kirjeen
joka tapauk-
sessa.

Marie-Christine löytää Popin hetken
kuluttua. Mies on aivan pyörällä pääs-
tään...

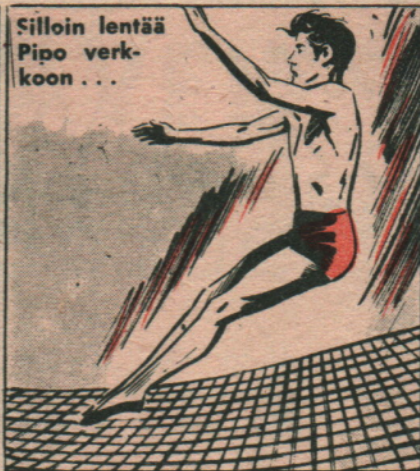

Popi irvistää tuskasta...

Silloin lentää
Pipo verk-
koon...

Popi ei jaksakaan enää pidellä
verkkoa, vaan pyörryy. Hän
saa kuitenkin irti loukkaantuneen
käsivartensa...

Toverit kantavat hänet ratsastuskäytävään...

Mitä on tapahtunut, Popi?

Kompästuin ja iskin käsivarteni johonkin. Taisin olla hetken pyörryksissä.

Miten käsivartesi kävi?

Ei mitenkään. Raapaisin sen varmaankin kaatuessani.

Popi yrittää laskea leikkiä jutusta.

Nyt saan ehkä sellaisen käsivarren, joka ennustaa sääätä.

Markolle hän kuitenkin kertoo kaiken...

Epäilemättä Max teki sen. Siitä olisi voinut tulla todellinen onnettomuus.

Sekä Pipo että Marie-Christine olisivat voineet loukkaantua vakavasti.

Jatkuu seur. no:ssa.

Sinun täytyy erottaa Max, ennenkuin hän tappaa jonkun, Marko.

CHA-CHAko seuraava?

Rock'n'roll on valloittanut Suomenkin nuorison, ja Bill Haleyn levyt lienevät suosikkilistan kärkipäässä, mutta kuinka moni osaa oikein todella tanssia rockia? Askelet eivät ole niinkään helpot oppia.

Kerrotaan, että Amerikassakin tanssipaikoissa vain kaikkein taitavimmat parit uskaltavat lattialle esittämään rockia, ja muut katselevat ympärillä lyöden tahtia käsillä ja jaloilla.

Jotkut väittävät, että suuressa maailmassa rock'n'roll on väistymässä uuden muotitanssin, cha-CHAN, tieltä.

Se kuuluu olevan latinalaisamerikkalainen tanssi, jonka vuorot muistuttavat samban ja congan askeleita, mutta ovat helpompia. Perez Pradon suuri orkesteri on soittanut useita cha-cha-sävelmiä levyille.

Näin mukaansatempaavalta näyttää cha-cha piirtäjämme silmissä.

Tässä rokataan oikein täyttä höyryä.

FILMITÄHTI

runsaasti kuvitettu, rikkassisältöinen elokuva lukemisto

N:o 6:n SISÄLLÖSTÄ MAINITTAKOON:

Love in the Afternoon, kertomus samannimisen Audrey Hepburn-, Gary Cooper-, Maurice Chevalier-elokuvan mukaan.

Oikutteleva bussi, kertomus uuden Jayne Mansfield-elokuvan mukaan.

Ja Jumala loi naisen, kertomus samannimisen Brigitte Bardot-elokuvan mukaan.

Hedy Lamarr — Hollywoodin hermokimppu.

KOKOSIVUN TÄHTIKUVIA:

Conrad Wilde, Jayne Mansfield, Glenn Ford, Maureen Swanson, Marlon Brando (Sakinina), **Jill Adams, Tom Tyron** (kannen monivärinen keräilykuva).

Jatkokertomuksemme **Espanjalainen puutarhuri** jatkuu.

Ja tämä kaikki vain 50 mk!

AJAN SÄVEL

viikkolehdeksi?

Lukijakuntamme ilahduttaa toimitusta usein hauskoilla kirjeillä, joista lämpimät kiitokset! Monet ovat lausuneet kirjeissään, että AJAN SÄVEL on niin hyvä ja sisältörikas lehti, että sen täytyisi ilmestyä useammin, joka viikko.

Olemme yrittäneet parhaan kykymme mukaan noudattaa lukijoiden toivomuksia, ja senvuoksi haluaisimme tietää heistä mahdollisimman monen mielipiteen asiasta.

Syksyn kuluessa lehtemme toimitus, paino ja konttori muuttavat entistä paljon suurempiin ja uudenaikaisempiin tiloihin, painomme saa uusia koneita ym. laitteita ja työskentelymme käy kaikin tavoin joustavammaksi ja mukavammaksi.

Nyt meillä olisi mahdollisuus ryhtyä julkaisemaan AJAN SÄVELtä joka viikko.

Päätäkää siis, hyvät lukijat, olisiko Teistä suotavaa, jos saisitte seurata sarjakuviemme sankareiden ja sankarittarien ja elokuva-jatkokertomustemme henkilöiden vaiheita hieman nopeammassa tahdissa, saisitte elokuvatähti-kuvakokoelmaanne täydennystä kaksinverroin enemmän, oppisitte useamman iskelmän sanat, tutustuisitte lukuisampiin filmitähtiin ja saisitte luettavaksenne enemmän kertomuksia, kaikesta muusta AJAN SÄVELen sisällöstä puhumattakaan?

Olisimme iloisia, jos Teistä mahdollisimman useat vaivautuisivat täyttämään oheisen kupongin ja lähettämään sen suljetussa kuoressa osoitteella AJAN SÄVELen toimitus, Lönnrotink. 32. B. Helsinki 16. 9. mennessä. Kuoreen osoitteen lisäksi sanat KUINKA USEIN?

Kaikkien kupongin täytettynä lähettäneiden kesken arvomme

10 kpl. 1.000:— eli yhteensä 10.000:—.

Haluaisin AJAN SÄVELen ilmestyvän joka viikko:

Haluan AJAN SÄVELen ilmestyvän entiseen tapaan:

Nimi:

Osoite:

(Merkitkää toivomanne vaihtoehdon jälkeen X ja vetäkää hylkäämämme yli viiva).

Ristisana

»SYDÄNKESÄ»

Mielestämme tämä ristisana oli sekä helppo että hauska, mutta kesälaiskuudestako johtuu, että vastauksia tuli sängen vähän. Oikea ratkaisu on seuraava:

Vaakasuojaan: Pystysuojaan:

1. Kaksio	1. Kanava
4. Telkkä	2. Kuurna
8. Pius	3. Opus
9. Naukku	4. Tulipalo
11. Lierot	5. Esine
12. Astin	6. Kärkäs
13. Venus	7. Ähtäri
16. Pesä	10. Kasa
18. Alaraaja	14. Elin
20. Asti	15. Urhea
22. Enne	17. Sadin
24. Vuoristo	19. Arvoitus
28. Aapo	21. Tito
30. Ontot	22. Esikko
31. Airut	23. Nartta
33. Kutrit	25. Rotu
34. Jumala	26. Staasi
35. Tulo	27. Otsake
36. Osakas	29. Paita
37. Teline	32. Ujot

Arvonnassa oikein ratkaisseiden kesken joutuivat palkinnot seuraaville:

I palkinto 1.000:— Ritva Musika, Helsinki, Hämeentie 38 C 79

II palkinto 700:— Marja Krisé, Pohjois-Haaga, Adolf Lindforsintie 3 B 58

III palkinto 500:— Tuija Hilpe, Lahti, Hollolank. 7 A 47

Onnittelemme voittajia, joille palkinnot on lähetetty, ja toivomme uusiin ja uudenaikaisiin kilpailuihinne enemmän osanottajia.

Muistakaa viime numerossa julkaistu PUVUSTO-KILPAILUMME ja sen upeat palkinnot!

Haluatko kirjeenvaihtotoverin?

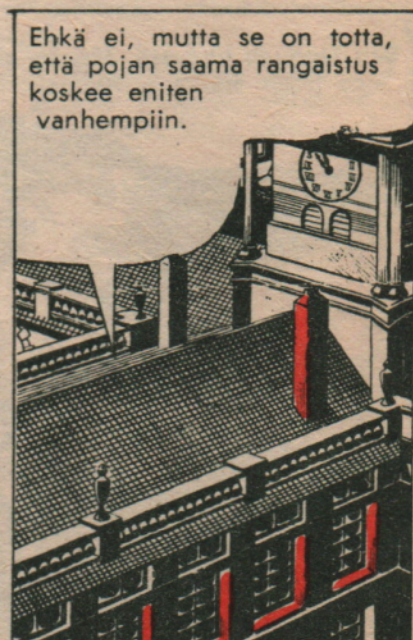
- BRITA MYLLYNIEMI, Tiilitehtaankatu 20, Vaasa. 13 v. koululainen. Voimistelu ja urheilu. 14-v. tyttö.
- PIRKKO KARINKANTA, Oulu, Parkkisentie 31. 14 v. koululainen. Ulkoilu, urheilu. Reilu 14–16 v.
- MARJA-LEENA OINONEN, Enso-Gutzeit Oy. a 141. Imatrankoski. 14 v. koululainen. Luistelu, uinti, kirjat. 14–15-v. poika.
- SIRKKA-LIISA OJANIEMI, Koskelotie 9 b. Karjasilta. 11-v. koululainen. Urheilu. 11–12-v. poika.
- URSULA von FRIELING, Imatrankoski, Linnansuo. 13-v. koululainen. Filmitähtien kuvien keräily. Samanikäinen tyttö.
- RITVA KETTUNEN, Työmiehenk. 9 F 65, Kotka. 14-v. koululainen. Lukeminen, ulkoilu, tanssimusiikki. Reipas 14–16-v. koulupoika.
- ARJA PAAPIO, Kotka, Työmiehenk. 7 A 6. 17-v. kamp.opp. Musiikki, kirjallisuus, urheilu. Samoja harrastava 18–21-v. poika.
- PIPA RIITTA SALO, Kouvola, Vesitornink. 7. 14-v. tyttölyseolainen. Ulkoilu, elokuvat. 14-v. tyttö.
- SIRPA SUIKKILA, Malmi, Notkotie 18. 15-v., juuri koulusta päässyt. Laulu, voimistelu. 15–16-v. poika.
- OUTI HARJULA, Tirva. 20-v. liikeap. Urheilu, näytteleminen, laulu, tanssi. 20–25-v. väh. 175 sm. pit. samoja harrastava.
- ULLA MARJA KUJALA, Kirkenmäki, Kokkola, 15-v. Musiikki ja elokuvat. Kiharatukkainen, väh. 164 cm. pit. pärinäpoika.
- ANNA-LIISA HEINO, Lohja, Lieviö. 16-v. koululainen. 17–18-v. poika.
- LEENA MAJURI, Sammatintie 8 A 21, Helsinki. 13-v. koululainen. Voimistelu. Tyttö.
- TUULA INKILÄ, Kouvola, Tornionmäki, Puistok. 20. 14-v. koululainen. Luistelu, uinti, lukeminen. 14–15-v. poika.
- LAILA LINDELL, Tunturik. 8 A 23, Kaleva. 16-v. koululainen. Englanninkieli, lukeminen, uinti, pyöräily. 16-v. poika tai tyttö maalta tai kaupungista.
- ORVOKKI NURMIANEN, Puistok. 20, Kouvola. 16-v. koululainen. Voimistelu, urheilu, retkeily. 16–17-v. poika.
- EEVA KRIKKU, Ylistaro as. 14-v. koululainen. Urheilu. Tyttö.
- TUIRE NORDIN, Lohja, Veijolank. 56. 16-v. koululainen. Urheilu, musiikki, elokuvat, lukeminen. Samanikäinen tyttö.
- EEVA-LIISA BLOMQVIST, Työmiehenk. 29, Kotka. 18-v. liikeapul. Uinti, retkeily.
- PIRJO SJÖHOLM, Kissanmaank. 11 A 7, Kaleva, Tampere. 12-v. oppikoululainen. Urheilu, musiikki, näytteleminen, baletti, piirustus. Ruotsista samanikäinen poika.
- MAIRE PASAMA, Minna Canthink. 1 A 5, Helsinki. 12-v. koululainen. Pyöräily ja luistelu. 12–14 v. tyttö tai poika.
- TOIVO RAUTIAINEN, Alppik. 25, Helsinki. 18-v. ulkotyöl. Ulkoilu, retkeily ja urheilu. Fiksu, iloinen, kunnollinen.
- RIITTA PASAMA, Minna Canthink. 1 A 5, Helsinki. 15-v. koululainen. Pyöräily ja luistelu. 15–16 v. tyttö tai poika.
- RITVA TELLERVO JÄNTTI, Rovaniemi, Kirkkotie 1. 15-v. koululainen. Uinti, pyöräily ja filmitähdet. N. 15-v. poika.
- MAIJA-LIISA TÖRMÄNEN, Asemieskatu 16, Rovaniemi. 14-v. koululainen. Elokuvat ja urheilu. 15–16-v. poika.
- MARJATTA RAJAKALLIO, Heinola, Lepsala. 14-v. yhteislyseolainen. Retkeily ja pyöräily. Reipas 13–14-v.
- ULLA PELTONEN, Vuoksenniska 3 kp. 12-v. koululainen. Urheilu, pallopelit ja harmooninsoitto. 12–14-v. tyttö.
- AUNE MARJA OLLILA, Roi: Kemi-joki, Pekkala, Säpsä. 16-v. Urheilu, käsityö ja lukeminen. Ruskeasilmäinen ja tummatukkainen.
- ANJA LEINONEN, Turku 17, Muntismäentie 14. 15-v. oppikoululainen. Kirjallisuus ja piirustus. 15-v. tyttö maalta.
- SIMO ESKOLA, Rovaniemi, Viiri pt. 18-v. opiskelija. Urheilu, metsästyks ja kalastus. 17–18-v. urheilua harrastava tyttö.
- EINE ELINA MUSTONEN, Lahti, Ali-Juhakkala. 17-v. harj. Lukeminen, pyöräily ja elokuvat. 17–19-v. rehti toveri.
- KAIJA MÄKINEN, Sammonk. 3, Loimaa. 15-v. koululainen. Ratsastus, urh. 16–17-v. poika.
- TERTTU VUORISALO, Lehtoniemi, Holopaisen talo. 14-v. koululainen. Luistelu, pyöräily. 15–16-v. poika.
- EILA POIKELA, Rovaniemi, Vapaudentie 30. 16-v. kauppa-apul. Lukeminen ja urheilu. Reilu ja saman ikäinen.
- MARJATTA LESKINEN, Helsinki, Pakila, Pikkusuontie 12. 14-v. Urheilu, ulkoilu, elokuvat ja romaanit. 15–16-v. poika, jolla on samoja harrastuksia.

Kirjeenvaihtoon haluavat lukekoot tarkoin tässä ja edellisissä numeroissa julkaistut kirjeenvaihtoilmoitukset, sillä niistä moni löytää itselleen toverin heti. Aina-kaan toistaiseksi emme voi ottaa vastaan uusia ilmoittautumisia, sillä tähän asti tulneidenkin julkaiseminen kestää useita kuukausia. Siis: älkää lähettäkö kirjeenvaihtokuponkeja, vaan etsikää toverinne jo julkaistuista!

TUOMARI Parker

"Vaarallinen nainen"

Oikeuden istunnossa keskeytetään jutun käsittely vähäksi aikaa, ja tuomari Parker keskustelee pitkään Johnnyn isän kanssa kahdenkesken...

Jatkuu seur. no:ssa.

inhoan makkaraa. Inhoan myös, kun minut keskeytetään työssäni.

Tyttö nyripisti hieman suutaan ja meni maalaustelineen luo, mihin oli asetettu räikeänvärinen viikkolehtikuviutus.

— Ei hassumpi, hän kujersi ja asetti päänsä vinoon. Mutta teidän maalaatte myös muotokuvia, vai kuinka?

— Kyllä, miten niin?

— Arvelin, että maalaisitte minun kuvani. Isäni täyttää kuusikymmentä vuotta ensi kuun lopulla. Antaisin sen hänelle syntymäpäivälahjaksi. Haluaisin, että maalaisitte minut näin.

Turkki liukui alas ja tyttö seiso siinä valkea iltapuku päällään. Mies oli pitänyt häntä sievänä, mutta nyt hän huomasi, että tytössä oli kauneutta, joka lämmitti, ihastutti ja inspiroi.

— Minä... minä...

Mies vaikenä ja astui maalaustelineensä luo. Kuvitus lensi maahan ja tilalle tuli kangas.

— Istuutukaa tuonne, hän komensi lyhyesti ja nyökkäsi sinistä nojatuolia kohti.

Tyttö totteli vastustelematta, ja kun taiteilija oli korjannut hänen asentoaan ja antanut hänen katseelleen kiinnkohdan, ryhtyi hän luonnostelemaan työtä.

Puoli tuntia kului. Hiljaisuus oli rikkomaton.

— Ovatko kaikki taiteilijat yhtä puhumattomia? kysyi tyttö äkkiä.

— Hm... suokaa anteeksi, sanoitko jotakin? Teppo vilkaisi tyttöön nopeasti ja tarkasteli sitten luonnosta. Tyttö katseli hänen tummia, laihoja kasvojaan hymyillen.

— En, en suinkaan, ajattelin vain ääneen.

— Vai niin. Luulen, että olette löytänyt oikean asennon, mutta valo ei ole oikein hyvä näin iltapäiväisin. Lopetamme nyt ja palaatte huomenna puoli kymmeneltä.

Tyttö nousi ja nyökkäsi. Teppo ei huomannut, että hän tarttui turkkiinsa eikä myöskään tehnyt mitään auttaakseen sen hänen päälleen.

Jatkuu sivulla 11.

Aamusta iltaan...

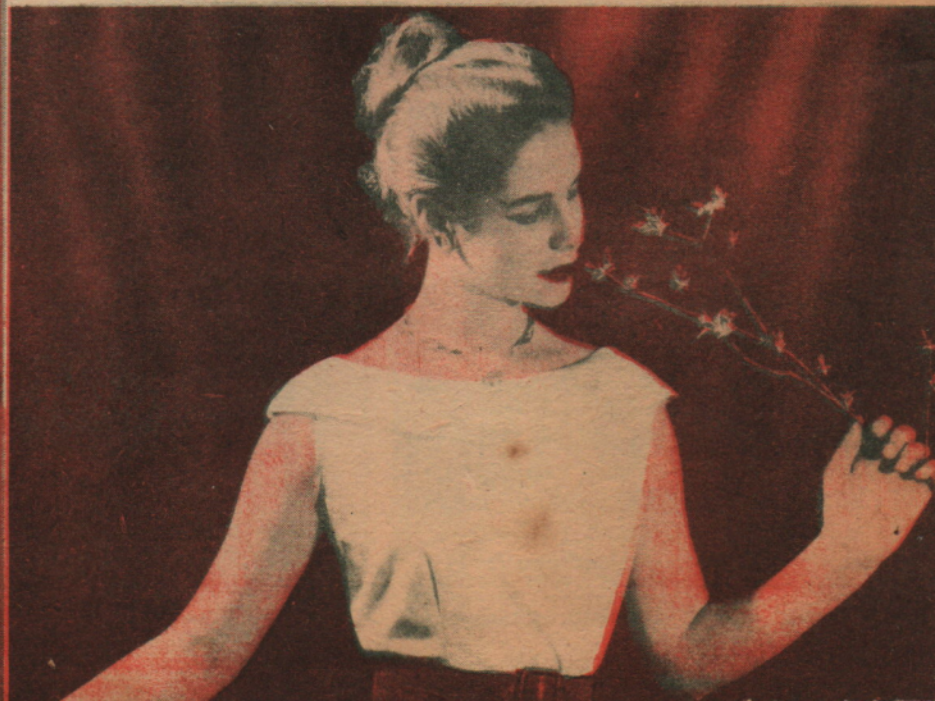
Mikäpä onkaan sen pukevampaa nuoren, hoikan tytön asuna kuin p u h d a s, rai- kas pusero ja hyvin silitetty hame? Li- säksi se on käytännöllistä, sillä puseroja ja hameita vaihtelemalla voi vähäisinkin vaaterahoin pukeutua aina muodikkaasti ja vaihtelevasti. Lämpimällä -säällä riittää pusero hyvin, mutta myöhemmin syksyllä ja talvellakin sen tehtävänä on pirstää ja täydentää villatakkia ja jumpperia.

Viehättävä nuoren tytön pusero, joka sopii yhtä hy- vin kapean kuin leveähel- maisen hameen seuralaisek- si. Pellavantapaiseksi kudo- tun puuvillakankaan somis- teena on mustia kudottuja täpliä.

Klassillinen paitapusero on kaikkein käyttökelpoisin malli. Tässä se on om- meltu hyvästä valkoisesta popliinista ja kiinnitetään kultanapein, vaikka yksin- kertaiset helmiäisnapit ovat ehdotto- masti tyylikkäämmät.

Naisellinen juhlapusero, jonka kaulusta somistavat pienet kir- jaillut reiät.

USKA DARA

Turkkilainen

kansansävelmä-

FOXTROT

Uska Dara — välkkyen hohtaa
eessäsi Bosporin suu.
Niinkuih vanhan tuttavan kohtaa
sirppinä nouseva kuu.
Yhdessä ne vuosisataa monta
nähtneet on häipyvän pois.
Uusi aika sinne ei voi tulla,
missä vain vanhuutta ois.

Uska Dara — Islamin taikaa
vieläkin luonasi lie.
Öisin huilun ääni kun kaikaa,
on kuin taas johtaisi tie
sinne, missä seraljiin lyhdyt
loistivat aikoinaan,
sinne, missä ristikkojen varjot
kätivät kauneinta maan.

Uska Dara — Stambulin hurmaa
heijastat aikojen taa.
Lemmenhuumaa, tuskaa ja surmaa —
niistä et kertoa saa.
Uska Dara — sanatonta kieltä
maineesi kertomus on.
Mutta kaiken tapahtuneen muisto
aina on kuolematon.

Eartha Kitt
laularut HMV-levylle

Vieno Kekkonen
laularut Decca-levylle

AJAN SÄVELEN TÄHTIKUVA

CARROLL BAKER

Warner Bros'in värivalokuva

Ajan Sävelen lukijoille.